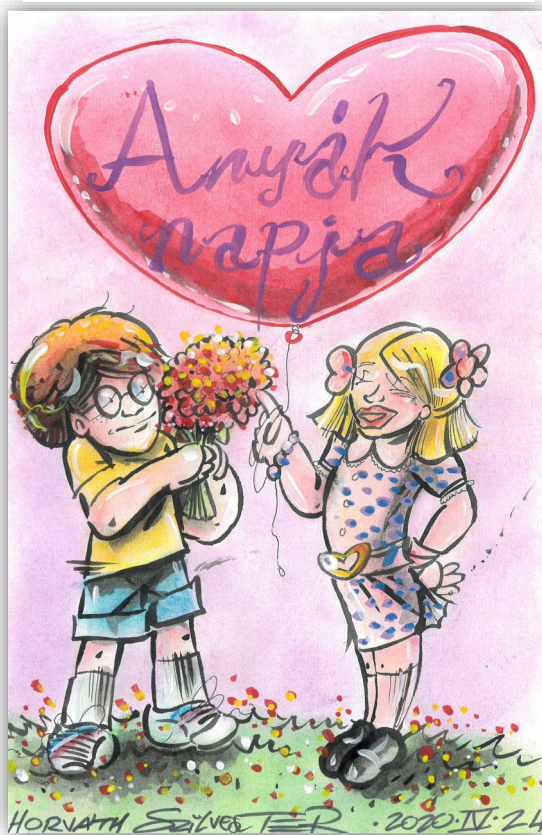

MOZSGÓ

Várdai Melissza Mia,
Erik, Alex

*Sok szeretettel köszöntjük az
édesanyákat, nagymamákat,
dédmamákat.*

Lencl Bálint

Jusics Dénes Benedek
édesanyjával

Kovács Lili, Zétény
édesanyjával

Galambos Áron, Anna,
édesanyjával

Horváth Péter, Tomi, Dávid

Németh Gréta édesanyjával

ANYASÁG, ÚJJÁSZÜLETÉS

BÓNI TÜNDE

Női létünk megannyi állomása között az egyik legnagyobb változást hozó szerepünk az anyaság.

Nem véletlenül tavasszal, a megújulás évszakában ünnepeljük az édesanyákat és a szívbeli anyákat (akik nem maguk születték a gyermekeiket, de anyaként egyengetik útjukat), hiszen az anyává válás egy teljes újjászületés a nőiségünk útján.

Az anyaság érzését, tudását részben a családunkból hozzuk, ahol kicsi gyermekkorunk óta öntudatlanul mintázzuk, formázzuk magunkban ezt az értékes szerepet, hogy aztán a saját tapasztalatainkkal nekivágjunk ennek a csodás, ám nehéz feladatnak. Van, aki megfogalmazza, hogy az anyukájától látottakat ugyanígy szeretné csinálni majd a saját gyermekei nevelésénél; van, aki inkább pont fordítva - nem akarja ismételni a családi mintát... és persze gyermektelen nőként azt hisszük, hogy majd ügyesebbek, jobbak leszünk és mi döntjük el, hogyan is fognak felnevelődni a gyermekeink, mi határozhatjuk meg a kereteket, szabályokat. A gyermekünk tervezgetésekor is kialakulnak képek, hogy majd milyen is lesz ez a legényke, leányka. Nagyon sok pár vett részt az általam tartott szülésre felkészítő tanfolyamokon és az első gyermeket váró párok többségétől hallom, hogy az Ő gyerekük könnyen születik majd, nem fog sírni, nem lesz hasfájós és végigalussza az éjszakákat. Szép elképzelések...

Az anyasághoz kapcsolódó tudás másik része tanulható - szakemberektől, tapasztalt anyatársaktól, rokonoktól - sőt, a gyermekünkkel való kapcsolódáson keresztül, megannyi fejlődésen, változáson, tanuláson megyünk át, és egészen másként gondolkodunk, érzünk anyaként a többedik gyermekünk érkezésekor. Ezek a szakaszok nem spórolhatók meg, hisz az első gyermekünkkel, csakis egy gyermekes anyai tapasztalatokkal

bírhathunk, az ötödiknél pedig sok mindent másként gondolunk már és van, amiben megerősödünk, hogy jól csináljuk.

Az biztos, hogy az anyai (és apai - de az apákról nem ebben a cikkben értekezünk) létünk teljes mértékben nem tervezhető előre, hisz a mindennapok megannyi meglepetést, megoldandó feladatot, kérdéseket, nehézségeket és örömöket tartogatnak, amik által egy olyan úton haladhatunk, amit előre elképzelni sem tudunk. Az anyai minőség egyik fontos jellemzője pont a változékonyságra való képesség, a kreatív megoldások és gyors problémarendezések képessége.

Rengeteg édesanyával kerülök kapcsolatba nap mint nap, akik gondolkoznak az anyaságuk minőségén, szeretnék a lehető legjobban csinálni a mindennapokat, hogy boldog felnőtteket neveljenek a gyermekeikből. Ők mindig kérdéseket tesznek fel maguknak: „Elég jól csinálom?” „Elég jó anya vagyok?”. Ezt a belső bizonytalanságot a rengeteg elérhető ismeret, irányzat, különböző szemléletmódot képviselő szakembergárda, a rengeteg online térben és írott formában megjelenő cikk tovább erősíti. Eltűnni látszik az a belső tudás - anyai ösztön - ami stabilá teszi az anyát a mindennapokban, pedig e nélkül nincs fesztelen, jó hangulat a családban és nem tud kialakulni az egyensúly a felnőtt és gyermekszerepek között. Szakemberként nagyon fontosnak érzem, hogy felhívjam a hozzám forduló anyák figyelmét erre a belső egyensúlyra, mert ez lesz az a talaj, amin az anya „elhordozhatja a családot”. Az egyensúly azt jelenti, hogy éppúgy figyelünk a saját testi és lelki jólétünkre, mint a gyermekeink és párunk ezirányú igényeire, így hallhatjuk meg a saját belső hangunkat, anyai intuícioinkat, ami átsegít megannyi problémán. Persze saját magunkban jó anyának lenni sokkal könnyebb egy stabil

párkapcsolatban, egy egyensúlyban lévő apa társaként, mint egyedül vagy labilis társ mellett.

Kiegyensúlyozott család ott van, ahol minden nap anyák napja, apák napja és gyereknap is van. Hogy értem ezt? Úgy, hogy miközben anyaként figyelünk a gyermekeink fejlődésére, megismertetjük velük a világ dolgait, meghallgatjuk a gondolataikat, érzéseiket, egészséges, finom ételt teszünk az asztalra, mintát adunk kultúrából, ízlésből, tiszta ruha illatozik a szekrényben, addig fontos, hogy legyen időnk magunkra - a különkre, a testi egészségünkre, legyen idő a saját gondolatainkra, kikapcsolódásra, a párunkkal eltöltött időre és barátokra. Bizony nem egyszerű lavírozni ennyi részlet között, de az anyaság egyik képessége az egyensúlyteremtés, tanulható, fejleszhető. Amíg egy kisbaba mellett jó, ha naponta pár perc saját időt ki tudunk csípni a rengeteg teendő között, addig nagyobb gyerekeknél ez egyre könnyebben megy, ha tudatosan odafigyelünk erre. Nagyon fontos, hogy ez nem rossz önzőség - a lelki egészségünk, a családunk egészsége múlik rajta, miközben mintát mutatunk egy elkövetkező generációnak arról, hogy milyen az anyaság. Ez nem azt jelenti, hogy állandóan boldogok, mosolygósok, csinosak és motiváltak vagyunk, hisz az anyaság sokszor nagyon fárasztó, feszültségekkel teli, nehéz. Azt tanulhatjuk meg - és taníthatjuk a gyermekeinknek - hogy mit tudunk kezdeni a nehézségekkel, hogyan találunk belőlük kiutat, hogyan fogadhatjuk el, hogy időről időre visszatérnek és hogyan tanulunk meg egyensúlyozni a problémák és örömek között.

Anyák napja alkalmából anyaságban boldog, önmagunkat kiteljesítő napokat kívánok mindannyiunknak, családunknak pedig elégedett, derűs anyákat!

KŐVÁRI ANETT: AZ ANYASÁG ALÁZAT

RÉSZLET

„Az anyaság alázat. Szolgálat és lemondás. Élethosszig tartó aggodás. Önismereti lecke. Kétkedés és hit magadban. A hited őbenne. Az ő hite tebenned. Bizonytalanság és bizonyosság egyszerre. Könnyek a zuhany alatt. Végtelen fáradtság. Végtelen káosz és mindent elsöprő harmónia. Ismeretlen szívvelszorulás. A szeme a szívedben. A hangod az övében. A mosolya mindenhol. Az illata a lelkedben. Szövetség vele. Az anyaság kötelék. Ragaszkodás és elengedés. Kérdések magadnak, válaszok magadtól. Az anyaság áldozat. És mindezek előtt hála. Hála annak, akit megszültél; és annak, aki téged megszült.”

ANYÁK NAPJA

RIGÓ TÜNDE

Anyák napja alkalmából tiszta szívből köszöntök minden édesanyát, nagymamát, dédit, ükmamit és azokat a nőket is, akik a természet tévedése folytán csak lelkük által válhattak anyává, egy más által világra hozott gyermeket vigyázva, sajátként szeretve.

Mert a világ jövője az anyákon múlik, a szeretetükön, a gyengédségükön, azon, hogy mertek anyává válni a legnehezebb körökben is.

Mit jelent anyának lenni?

Fura paradoxon, hogy én írok erről, hisz nekem nem adatott meg a gyermek csodája. Kívülről látom e misztériumot, néha csendesen irigykedve, de mindig túlcsoorduló szeretettel. Hiszem, nincs szebb és nagyobb a világon, mint egy anya gyermeke iránti szeretete. Minden élet más, minden sors más.

Akad, aki csendes boldogságban élhet, nevelheti fel gyermekét, de egyre több édesanya sokszor magára maradva vív hősiessé, néha kilátástalannak tűnő, de soha fel nem adható küzdelmet gyermeke betegágánál. Általában ha arra gondolunk, hogy valaki „anya”, akkor egy boldogan mosolygó nő, és egy bájosan puffók, Rubens puttóit idéző gyermek képe idéződik fel. Idilli kép. Álomian szép, és hazug. Kiraga-

dott pillanat a világból, amit a reklámok is sugallnak.

Eredmény?

Sokan csak legyintenek: eh, mi az, hogy anya? Otthon van, azt se tudja mihez kezdjen magával a nagy ráérő idejében! Eltorzult világképek, amik mögött mélyen elrejtőzik a valóság. Átvirrasztott éjszakák, aggodás, félelem, reménytelenség. Gyakran gyász van a tekintetek mögött, néha a megnyert csata dacos büszkesége. Azt, hogy mit jelent igazán anyának lenni, csak egy anya tudhatja. Hogy mit jelent egy beteg vagy sérült, most divatosan „másnak” nevezett gyermek anyjának lenni, a mai megbélyegző és kirekesztő társadalomban, azt csak egy érintett gyermek édesanyja tudhatja. Hogy mit jelent egy idő előtt megszületett gyermek testét rettegve figyelni az inkubátor üvegén keresztül, azt csak egy anya tudhatja, aki önmagát is felajánlva gyermeke életéért váltságul. Hogy mit jelent, egy beteg gyermek szavaiból erőt meríteni, azt csak egy olyan anya tudhatja, aki már feladná, amikor gyermeke szájából mintha egy felsőbb hatalom hangját hallaná: ne félj anya, én sem félek...

Valaha rég történt egy bal eset. Még nem voltam három éves. Csupán néhány pillanatra maradtam egyedül, de nagyon

nagy bajt csináltam, magamra öntöttem egy termosz forró vizet, végig a lábamra, a nemrég műtött combomra. A sikításomra berohant anyám, aki még alig két lépést tett kifelé a bilivel. Mire beért elhallgattam és már én vigasztaltam őt. „Ne sírj anyu, majd mindjárt jön a doktor bácsi és meggyógyít”... Az időközben átjött szomszéd mentőt hívott, és nem akarta elhinni, amit hall. Egy hónapot voltam az égési osztályon... A heg alig látható, de az emlék a fejemben van. Csak a történetké, a fájdalmat elfelejtettem. Eltettem a többi közé. :) Egy gyermek számára természetessé válik amiben él, a helyzet, a korlátok, a fájdalom, de az anyának soha nem válik természetessé, hogy lássa a gyermeke testi vagy lelki szenvedését. Egy édesanya szíve a legcsodálatosabb szív a világon. Nem csak azért, mert kilenc hónapig a saját testében keringette a vért, hanem azért, mert azt követően amíg csak létezik, már nem csak a saját fájdalmát érzi. Az év egyetlen napja az édesanyáké lett, de nem szabadna a többi napon sem elfelejteni a mosolyuk mögött rejtőző könnyeket. Ünnepejük az édesanyákat, és tiszteljük őket, mert belőlük fakad az élet és a szeretet. Mindörökké, amíg a világ fennmarad.

NYUGALOM ÉS JÓKEDV

TORMÁSI VYKTÓRIA

Schludt Gyulával beszélgettem

Gyulát csendes, visszahúzódó természete ellenére, mindenki ismeri a faluban. Napi szinten lehet látni ahogy az Önkormányzat különböző járműveivel szeli az utakat, végzi a munkáját, akár még este hat órákor is. A Nyugdíjas klub, a Mozsgóért Egyesület tagjai és a különböző oktatási intézmények diákjai, dolgozói minden kirándulás alkalmával mikor Gyula ült a volán mögött, dicsérő szavakkal illették megbízhatósága és pontosságáért. Elmondása szerint, szeret viccelődni, de a munkáját nagyon komolyan veszi, és fontos számára, hogy az utasai kellő bizalommal forduljanak felé. Ezért minden tőle telhetőt meg is tesz. Kíváncsi voltam rá hogyan éli meg a mindennapokat, és miként veszi az akadályokat, hiszen több feladatot is ellát. Miként tudja ezeket összeegyeztetni, és teljes emberként végezni valamennyit.

- Köszönöm, hogy elfogadtad a felkérést!

- Mióta dolgozol Mozsgón?

- 2016-ban kerültem a Mozsgói Önkormányzathoz. Azóta több munkakörben dolgoztam már, attól függően, hol volt rám szükség.

- Milyen munkakörrel kezdted?

- Egy hónapot dolgoztam a csarnokban a fémipari brigáddal, ahol a különböző fémmunkák és az aktuálisan felmerülő szerelési

munkálatok voltak a feladataink. Nem kifejezetten éreztem magaménak ezt a munkakört, de annak örültem, hogy társaságban lehetek. Igaz, inkább a háttérben meghúzódó típus vagyok, nem szeretek a középpontban lenni, de a magányt sem bírom. Elvégzem a dolgom, körülöttem zajlanak az események, én pedig csendben figyelhetem, néha belekapcsolódva a társasági életbe; akkor érzem jól magam. Egy hónap után kerültem fel a Vágópont-hoz, ami akkor már javában működött. Akkor még csak a szállításban, illetve az adminisztrációs munkálatokban segítettem, habár ebbe a folyamatban a mai napig részt veszek. Aztán egy főnökváltás miatt még több feladatom lett, teljes mértékben bele tudtam folyni a Vágópont mindennapos dolgaiba, irányítani tudtam a teendőket, az irodai munkák mellett.

- A gyerekek fuvarozása szintén feladatom. A szőlőhegyi és csertői óvodásoknak, bölcsődéseknek reggel hét órára kell az intézményekbe érniük, ez azt jelenti, hogy nekem egy munkanap reggel hat órákor kezdődik, legkorábban délután öt órákor végzek; hiszen ezeket a gyerekeket haza is kell szállítani. De az is előfordult már, hogy valami miatt csúszás volt, és később ért véget a napom. Az új úton a szőlőhegy felé már sokkal könnyebb a dolgom.

- A busz vezetése mellett, a Vágóponton is aktívan kiveszed a részed a munkálatokban. Mi a feladatod jelenleg?

- Ha vágás van, akkor az adminisztratív munkálatokban segítek napközben, utána pedig viszem a kijelölt helyekre az árut. Tavasztól őszig hétfő és szerda a vágás napja, csütörtökön szállítom. Télen már sokkal több a napi vágás mennyisége, így akkor majdhogynem folyamatosnak lehet mondani

a feladatokat. A téli időszak sokkal pörgősebb ebből a szempontból, főleg az ünnepek előtt. Szállítás minden esetben keddtől működik.

- A jelenlegi helyzet sajnos nem engedi meg a kirándulások, de ha jól tudom sokszor vezeted a buszt különböző programok alkalmával is.

- Igen, előfordul, hogy ha hétvége az intézmények, egyesületek programot szerveznek, vagy akár esténként színházlátogatást terveznek, akkor én viszem a társaságot. A járványidőszak persze ezeknek a programoknak nem kedvezett, így jócskán lecsökkentek, de reméljük hamarosan újra indulhatnak a csapatok, iskolások, óvodások. A jó idő alkalmával talán már több kirándulást lehet majd szervezni, ha egyéb rendezvényeket még nem is. Mindenesetre bizakodó vagyok. Ilyenkor, ezeket a programokat össze kell hangolnom a vágópontra szállításokkal, vagy mást bevonni a feladatba. Szerencsére eddig mindig sikerült megoldani.

- Éva többször említette már, hogy megbízható és lelkiismeretes vagy. Minden alkalommal számíthatott rád, akár a Kakasfesztivál alkalmával, akár a programokkal kapcsolatban.

- Természetesen a Kakasfesztivál alkalmával én is amennyire tudom kiveszem a részemet, bár ez inkább úgyszintén a szállítással kapcsolatos. Amit megígérek, az úgy van. Ha valamihez a nevemet adom, az számomra fontos, hogy minőségi munka legyen, és ezt igyekszem a tőlem telhető mértékben meg is valósítani. Nem is szeretem, ha unszolnak, vagy ha a nyakamba lihegnek. Inkább mindent megcsinállok maximálisan, egyedül.

- A civil szervezetek is bármikor számíthatnak rád, ha más településen lévő eseményről, kirándulásról van szó.

- Szeretek vezetni. Az utakon töltött idő számomra nem elfecsérelt. És ha mindemellett még szép tájakat is láthatok, akár olyanokat, amik kicsit el vannak dugva a világ elől; az plusz öröm a munkámban. Buszsofőrként kötelességemnek érzem, hogy az emberek szívesen utazzanak velem. Számomra fontos a nyugalom és a jókedv a munkahelyen és az életben egyaránt. Szerintem minőségi munkát úgy lehet végezni, ha élvezed azt, amit csinálsz. Szeretem a munkám, fontosnak érzem, hogy kialakítsam az emberekkel a jó kapcsolatot és ezt igyekszem is fenntartani. Viszonylag balesetmentesnek mondhatom magam. Szerintem nagyon fontos a nyugodtság az úton. Ha valaki idegesen vezet, annak soha nincs jó vége. Talán emiatt is szeretnek az emberek velem utazni. Mindenesetre én nagyon örülök, hogy ilyen véleményekkel vannak rólam, és igyekszem ezt a továbbiakban is fenntartani.

- Ti szoktatok a családdal nyaralni?

- Nem vagyunk azok a nagy nyaralós beállítottságúak. Néha egy-egy kirándulásra eljön a család, de nagyon ritka. Dominik fiam, már huszonhárom éves, ő már a saját útját járja, saját szórakozási lehetőségekkel. Abigél tizenhárom éves, ő pedig a kamaszok életét éli. Ha kikapcsolódásról van szó, én inkább tévét nézek. Bár nagyon ritkán vagyok

otthon, de ha valamit kell mondani, akkor ezt mondanám szórakozásnak. Olyankor kikapcsolom az agyam és megpróbálok pihenni egy kicsit. A vezetés sokszor megerőltető szellemi munka. Folyamatosan oda kell figyelni, főleg, ha az ember nem csak saját magáért, hanem az utasaiért is felel. Mindemellett nagyon sok figyelmetlen vagy éppen fáradt sofőr van az utakon, így igyekszem maximálisan odafigyelni a környezetre és a vezetésre egyaránt. Horgászni még eljárak nagyon ritkán. Talán évente egyszer-kétszer. De az sem rendszeres.

- Merre szoktál járni fixen, a Vágópont kapcsán? Nagy távolságokat is megteszel napi szinten?

- Számomra nincs nagy távolság, mint mondtam szeretek vezetni. A környékben több östermelő hordja hozzánk az általuk nevelt sertéseket. Az előírt szabályok alapján otthon nem vághatnak, a továbbértékesítés miatt kötelező a bérvágatás lehetőségét választaniuk. A feldolgozott termékeiket, így tudják eladni. Bükösdre majdnem minden nap járok, ezenkívül még Helesfa, Gerde, Baksa, Királyegyháza, ami még fixnek számít. Az élő állatot ők maguk hozzák ki, nekünk már csak a vágás után kell szállítani a húst a hűtőautóval.

- Nyugodt természeted lévén, el tudnád magad képzelni egy nyüzsgő nagyvárosban?

- Nem. Szeretek Mozsgón élni. Egy nyüzsgő, állandóan zajos nagyvárosban, ahol mindenhol csak emberek vannak, azt azért nem bírnám. Szeretem a társaságot, de nem ennyire. Anita is Mozsgón dolgozik a bölcsődében. Ugyhogy mi ide rendezkedtünk be, egy családias, békés környezetbe. Mint már említettem megfontolt ember vagyok, nyugodt természettel. Egy állandóan nyüzsgő nagyvárosban soha nem tudna kikapcsolni az agyam, nem tudnám kikapcsolni magam. Ez pedig hatással lenne a vezeté-

semre is, ami újabb problémákat vonna maga után.

- Klasszikus kérdés, hol látod magad tíz év múlva?

- Nem tudom. Soha nem tervezek előre. Ez tudatos döntés a részemről. Sokszor volt olyan korábban, hogy nagy terveket szőttem, aztán csalódnom kellett. Korábbi munkahelyeim is egyik pillanatról a másikra szűntek meg, hiába terveztem előre. Az egyik szakmám autószerelő, ebben dolgoztam is három évet, aztán megszűnt a cég. Később egy helyi mezőgazdasági cégnél helyezkedtem el, ott tizenöt év után szűnt meg a munkahelyem. Minden alkalomból tanultam valamit, de talán, ami a legjobban kiemelkedik az az, hogy nem tervezek előre semmit. Az adott napot megtervezem, talán még a héten rám váró feladatokat is, ha látom azokat előre. De sokkal nagyobb távlatokba nem merészkelem.

KÖNYVTÁR

Kedves Látogatók!

Május 3-tól ismét látogatható a községi könyvtár.

Az új szabályozás alapján csak a védettségi igazolvánnyal rendelkező személyek látogathatják. Aki nem rendelkezik ezzel az igazolvánnyal, az eddigi gyakorlatnak megfelelően kiszolgáljuk az ajtóban.

A szabályok be nem tartása büntetést von maga után, ezért kérjük Önöket, vegyék ezt figyelembe.

Továbbra is kötelező a maszk viselése.

Megértésüket köszönjük.

Tájékoztatjuk az Olvasókat, hogy május 12-én kapunk új könyveket a Csorba Győző könyvtártól.

SZÜLETÉS

„Egy baba. Meglepetés.
Maga a tökély. A legújabb a világon.
Milyen pirinyó, de titkokkal teli.”
/Pam Brown/

2021. 04. 05.-én megszületett Horváth Zsófia Julianna (2910 g, 49 cm). Szülei Kolompár Rita és Horváth Zoltán Mozsgó, Alsóhegyi lakosok.

2021. 04. 25.-én megszületett Lajtmann Kristóf (3710 g, 55 cm). Szülei Orsós Mária és Lajtmann Gábor Mozsgó, Alsóhegyi lakosok.

Gratulálunk a boldog szülőknek, nagyszülőknek, hozzátartozóknak.

Kívánunk jó egészséget, sok örömet a gyermek felneveléséhez.

HÁZASSÁGKÖTÉS

2021. április 30-án Hegyi Alexandra mozsgói és Pesti Roland szigetvári lakos házasságot kötöttek.

Gratulálunk sok boldogságot kívánunk.

„Az élet gazdagabb lesz, ünnepibb,
ha megtöltöd a hétköznapiak néhány percét
a rendkívülivel, az emberivel, tehát az ünneppel.”
/Márai Sándor/

KÖSZÖNTÉS

Május

Bánhegyi Jánosné Kolozsvári u.
Desimone Peter Alsóhegy
Földi Józsefné Árpád u.
Modenszider István Batthyány u.
Tamasics Jánosné Mátyás k. u.
Várdai Jánosné Pozsonyi u.
Viljovác Istvánné Mátyás k. u

Köszöntjük Mozsgó község
70. életévét betöltött lakóit.

Kívánunk egészséget, boldogságot,
tartalmas nyugdíjas éveket!

HALÁLOZÁS

Viseta Józsefné született Karsai Mária (szül.:Zsibót, 1942.05.07.) anyja neve Petes Julianna, Mozsgó, Alsóhegy 44. sz. alatti lakos 2021. április 6-án elhunyt.

Balog Ferenc (szül.:Dombóvár, 1974.08.04. an.: Laczkó Mária) volt Mozsgó, Mátyás kir. u. 1. sz. alatti lakos 2021. április 25. elhunyt.

Nyugodjanak békében!

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓ

Az új temetőgondnok: Bencze Balázs

Tel: 70/3238194

SZENTMISE

2021. május 9. vasárnap 9.00 óra
2021. május 22. szombat 17.00 óra

TISZTÍTSUK MEG AZ ORSZÁGOT!

HORVÁTH BERNADETTE

Projekt az illegális szemétkerakók megszüntetésére.

A Mozsgóért Egyesület 2021. január 4. napján sikeres pályázatot nyújtott be az Innovációs és Technológiai Minisztériumhoz, az IFKA Közhasznú Nonprofit Kft.-n keresztül megvalósítandó, „Tisztítsuk meg az Országot!” projekt I. ütemében. Az elnyert támogatási összeg 5 000 000,- forint.

A támogatásból a községen áthaladó Európai Mária Zarándokút, az Ezüsthárs Tanösvény környékén található illegálisan lerakott hulladék összegyűjtése, és az Alsóhegyre vezető új út mellett hagyott tuskók elszállítása fog megvalósulni. A projekt során legalább 75 t tuskó, 60 m³ kommunális hulladék és 30 m³ építési törmelék elszállítása és ártalmatlanítása fog megtörténni a Kaposvári Hulladékgazdálkodási Nonprofit Kft. közreműködésével.

Lehetőségünk van a területekről kommunális hulladék, építési törmelék és lebomló kommunális hulladék elszállítására. A Mária Zarándokút Alsóhegyről, a Batthyány utcán, a Mátyás király utcán, és Jedinka szőlőhegyen halad át Almamellék irányába. A felfestés jól látható az útvonalon. A tanösvény 6,2 km-es hosszában a Mecsekerdő Zrt. engedélyével összegyűjthetjük a hulladékot, és konténerekben elszállításra kerül. Az Alsóhegyi út mellől az ottmaradt tuskók szállítása már folyamatban van.

A hulladék mentesítés először a Mária út jedinkai szakaszát érinti. Kihelyezésre került a 10 m³-es konténer, amelyben zsákolva lehet a hulladékot elhelyezni. Kérjük a Jedinkai zártkert tulajdonosokat, hogy a területeik aljából is gyűjtsék össze a szemetet. Ha nagyobb mennyiségű hulladékról van tudomásuk, amit kézi erővel nem lehet a kihelyezett konténerhez szállítani, értesítsék a lebonyolítókat, a 20/272 2615 telefonszámon.

A Mária út mentesítésével építési hulladék elszállítására is lehetőség lesz. Építési és bontási hulladéknak számít például: téglá, beton, cserép, járólapp, csempe, vakolat, wc-cső, mosdókagyló, ablak, ajtó, zuhanykabin, parketta, linóleum stb... A lakossági építési hulladékot a Vágópont mellett, kamerával megfigyelt, (valamikor szemételep helyén) kijelölt területen fogjuk összegyűjteni, ide lehet a hulladékot lerakni. Innét markolóval fogjuk a 30 m³-es tartályba pakolni.

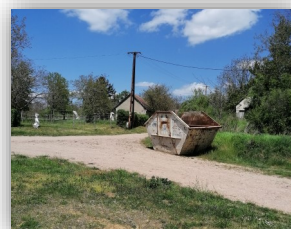
A konténerek kihelyezése folyamatosan történik az útvonalak mentén.

Május 10-én, 10 m³-es konténer lesz elhelyezve a kultúrháznál. Ide is várjuk a kommunális hulladékot beszákolva, a kertek végéből, vágásokból is.

A harmadik konténer Alsóhegyen lesz kihelyezve május 13-án a Biztos Kezdet Gyerekházhoz.

Május 17-én a posta mögött.

Május 19-én a Pringli völgyben a foci pályánál.

Egyik konténerbe sem rakhatóak az alábbiak:

- elektronikai hulladékot (pl.: hűtő, TV, mikró, mosógép, rádió, stb.)
- gumiabroncs
- veszélyes anyagokat (pl.: növényvédő szerek, olajos kannák, elemek, akkumulátor, festékek, vegyszerek, valamint ezek kiürült göngyölege)
- onduline (bitumenes hullámlemez), hullámpala, eternit cső (azbeszt tartalmú anyagok)

A Mozsgói Önkormányzat és a Mozsgóért Egyesület május 21-én, péntek 9 órától

a **Tisztítsuk meg az Országot** program keretében **szemétszedő akciót** szervez

a község területén, az aktuális járványügyi szabályok betartásával.

A szükséges eszközöket, hulladékgyűjtő zsákot és kesztyűt biztosítunk.

Az akció résztvevőit üdítő itallal és szendviccsel is megkínáljuk.

Aki fontosnak tartja környezetünk tisztaságát, csatlakozzon hozzánk!

Tisztítsuk meg együtt községünket és az országot!

„ANYA, ÉN NEM AKAROK PARASZT LENNI - INKÁBB TANULOK...”

BÓNI ISTVÁN

Ez a mondat egy 12 éves gyerek szájából hangzott el, úgy jó negyven éve, amikor édesanyjával kapálták a szőlőt – ketten. A gyom is nagy volt, a meleg is. A kiskamasz számára nem ez volt a legvonzóbb szünidei elfoglaltság. Az anya csak mosolygott ezen a mondaton.

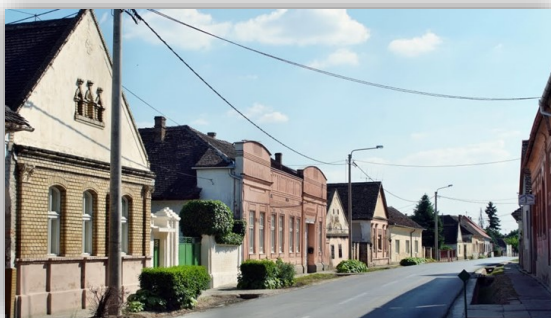
Jól van fiam, tanuljál, ha úgy gondolod.

Ebben maradtak, de azért a napi kiszabott mennyiséget el kellett végezni. Az volt a kettejük közti egyezség, hogy korán reggel, hajnalban elkezdik a munkát, hogy mire a meleg elviselhetetlenné erősödik, a napi penzumot letudják, és délután mindenki megy a dolgára. Ez az alku elfogadható volt mindkét fél számára.

Abban az időben a fiúk és lányok minden nyári délutánt a folyóparton töltötték: strandoltak, barátkoztak, így tett a mi ifjú hősünk is. Ezek a délutánok a felhőtlen szórakozás, a boldog gyerekkor hangulatában teltek. Ebben az évszakban a Duna-part volt a kis falucska közösségi tere. Mondanom se kell, hogy akkor még nem volt se internet, se facebook, se tik-tok, meg mit tudom én mi még sem. Viszont volt felhőtlen, felszabadult ricsaj, kacagás, játék.

Hétfvégén, amikor nem kellett a földeken dolgozni, a férfiak, és fiúgyerekek rendszeresen pecázni jártak a holtágakba, kubikgödrökbe (ezek a hatalmas kiásott gödrök akkor keletkeztek, amikor a Duna szabályozása alkalmával az 1800-as években innen termelték ki a töltéshez való földet, majd idővel az ár elárasztotta vízzel, benépesült halállománnyal a helyiek nem kis öröme). Mivel akkor ez a tevékenység még szigorúan „úrihuncutság” volt – mármint a pecázás - nők, asszonyok nem lelték benne örömeiket – igazság szerint nem is értették mi a fenét tudnak ezek (a férfiak) órákat ott ülni, bámulva egy bambuszbót végét, hátha történik valami.

Békebeli idők voltak azok.

Annymira összetartottak és összetartottak az emberek, mintha az egész falu egy nagy család lenne. Az is volt. Nem is tudott mást tenni, hiszen csak így tudott fennmaradni. Ha már így kibabráltak velük azok a Nagyurak ott Versaillesban. Úgy éltek ott a kis faluban, mint egy kis törpeállamban, abban a nagy szláv rengetegben.

Minden ősi magyar hagyományt megőriztek és tovább ápoltak: a többszáz fős, több napon át tartó lakodalmaktól kezdve, a hagyományos disznótorokon keresztül, amikor még a rokonok, komák, barátok, szomszédok elmentek egymáshoz segíteni, hogy aztán este egy vidám anekdotázó éjszakába nyúló fárasztó napot zárjanak. A maszkákat még megvárták, hogy őket is megvendégelhessék, közösen jót kacagtak, amikor kiderült kit is rejt a maszka, majd aztán napokig arról lehetett beszélgetni.

Ilyen felhőtlen szórakozási alkalmak voltak a bálók is, amiket csak télen tartottak, hiszen tavasztól ősziig – dologidőben – nem értek rá mulatozni az emberek.

Ebben az időben az ott élők „nagyon tartották a magyarságukat”. A község magyar óvodát, iskolát, könyvtárat tartott fenn. Minden kézművesből volt legalább egy, de volt, amiből kettő is. Két pék, kádár, szabó, kovács, cipész, és mind megélt, mindenkit eltartott ez a kis falu.

Ha most látogatnánk el ebbe a drávaszögi kis faluba Vörösmatra, alig-alig hallhatnánk magyar szót. A fiatalok elköltöztek, az öregek kihaltak.

Sok víz lefolyt már azóta a Dunán. Abból a fiúcskából felnőtt lett. Azt azért mégsem mondhatom, hogy öregember, mert az ember – már csak hiúságból sem – mondja magáról, hogy öreg.

Sokszor eszembe jutott azóta az a mondat, ami

akkor elhangzott: „anya, nem akarok paraszt lenni...”. Ez azt jelentette, hogy nem akarok földdel dolgozni, mert az nehéz munka, inkább a könnyebb megélhetést választom magamnak.

Azonban az élet múlásával az ember is változik. Valahogy közelebb kerülünk a földhöz – fizikailag is, szakrálisan is.

Amikor ötven éves elmúltam, egyre inkább éreztem, hogy nekem közöm van a földhöz, dolgom van vele. Először csak a kis konyhakeretet műveltem meg, aztán a nagyobb is, majd vásároltam egy szőlőt a szőlőhegyen.

Azt mondják a föld röghöz köt, de én nem bánom, itt szeretnék megöregedni, ebben a szép zselici faluban Mozsgón, ahova befogadtak az emberek, tulajdonképpen kétszer is – hálás vagyok érte.

Évek hosszú során sok mindent csináltam, több mindennel foglalkoztam. Kipróbáltam magamat a nyüzsgő, állandó stresszben lévő vállalkozói életben is. Különböző események egybeesése folytán változtatásra kényszerültem, de én örülök neki, vágyom egy nyugodtabb, lecsendesültebb életre.

Most östermelő vagyok, mert a földből szeretnék megélni, kötődöm a múltamhoz is, a családomhoz is ezen keresztül.

Az anyukám ugyanazzal a mindent tudó nézéssel mosolyog ezen, pont úgy, mint negyven éve, amikor azt mondtam neki szőlőkapálás közben, hogy nem akarok paraszt lenni.

NAGYSZÜLEIM EMLÉKÉRE

BEGE AMÁLIA

Még mindig magam előtt látom szikár magas alakját, kicsit görnyedt hátát, ahogy megy az istállóba a tehénekhez. Fejénél persze mi unokák is ott vagyunk és kapunk egy csupor habos tejet. Már régen elment, el is lehetett volna felejteni, de mai napig, ha becsukom a szemem, megjelenik előttem jellegzetes arcával, kicsit zord tekintetével a nagyapám. Bár nem ő volt a vérszerinti táti (mert így hívtuk), nem éreztem soha, hogy ne kaptam volna azt a szeretetet, ami elvárható egy nagyapától.

Mámi, vagyis a nagyanyám éppen az ellentéte volt neki. Alacsony, kicsit gömbölyű, olyan igazi nagyis. Ősz haja, kendővel fedve, kötény előtt, hiszen mindig főzött, süített valamit, nekem mindig ez a kép kúszik be, amikor rá gondolok. Ha hazamegyek a szülőfalumba, bár már mások lakják a házukat, mindig el megyek oda, hogy elsétáljak a kapu előtt. Mintha érezném a jelenlétüket, simogatásukat, hangjukat, és ez megnyugtat. Gyermekkorom meghatározó alakjai voltak, sok szép emlékekkel gazdagítva minket, unokákat (heten voltunk), szeretetteljes környezetet biztosítva a fejlődésünkhöz. Különösen sokat vendégszolgált náluk, hiszen édesapám meghalt, amikor héthónapos voltam, ezért édesanyámmal haza költöztünk hozzájuk egy időre. Az ott

töltött néhány év biztos alapot adott az elkövetkező életemre.

Kutatva az emlékeimben, hirtelen eszembe jut egy történet. Három éves lehettem és nagyon szerettem a táival lenni, neki viszont kellett menni az erdőre, mert sok kaszálója volt. Nem volt mit tenni, beleültem a hátizsákba engem és a vállára vett úgy vitt magával. Kint az erdőn mindig volt kalyiba, ahova be lehetett húzódni eső esetén, engem oda be tett, ő meg elvégezte a munkát, majd este hátizsákban fáradtan ismét levitt a hegyről.

Majd elfelejtettem!

Mesélte, hogy mindig végigénekeltem az utat, ezért esély sem volt, hogy bármilyen állat a közelünkbe merészkedett volna. Volt egy hatalmas németjuhász, Mendra volt a neve, télen befogta a szánkó elé és húzott bennünket. Milliónyi emlék van a fejemben, az egyik tolja ki a másikat, kiabálja, hogy rólam-rólam mesélj.

Mindig mondtam régen, hogy én is olyan nagymama szeretnék lenni, mint az én drága mámim. Varrónő volt, mellette pedig nagyon jó szakács. Mindig házi kenyeret, vagy kalácsot ettünk reggelire tejes kávéval és házi vajjal. Akkor kenyeret süített, mint a malom kereke. Tőle örököltem a sütés szeretetét. A házuk éppen a kis bolt mellett állt, így mindig volt lehetőség édességet

kapni. Cukorka mindennap volt, de az én kedvencem az „Eugenia” (két keksz közt csokis krém), és ezt mámi is tudta, mindig hozott egyet nekem, ha boltba ment. Azt vettem észre, hogy akiket szeretünk és meghaltak, azok több évtized után is pontosan úgy vannak az emlékeinkben, mint amikor éltek. /Bocsánat, de aki nem állt túl közel hozzám, elfelejtettem, bárhogya szeretnék emlékezni rá./

Szerencsésnek mondhatom magamat, mert a sors ilyen csodálatos nagyszülőket adott nekem. Azt mondják, hogyha valakire ilyen módon emlékeznek, az nem élt hiába. Hacsak fele ennyire jó nagymama vagyok/leszek, akkor én sem éltem hiába.

A kép 1942-ben készült

BENCZE SÁRA

TORMÁSI VYKTÓRIA

Bencze Sára, mozsói lakos, a hobili általános iskola tanulója, VII. Tudásvadász Országos Honismereti Tanulmányi Versenyén, megyei és országos 1. helyezett lett. Sárát kérdeztem néhány szóban a versenyről:

- A történelem és irodalom tanárom szólt nekem a versenyről. Mivel mindkettő a kedvenc tantárgyam, és nagyon szeretek versenyeken részt venni, egyértelmű volt, hogy indulok. Rajtam kívül még egy osztálytársamat nevezték, ő megyei 3. és országos 6. helyezést ért el.

Szeptembertől kezdődött a verseny és áprilisig tartott. A vírushelyzet miatt nem lehetett személyesen megírni, így a verseny online formában zajlott. A verseny 4 fordulós volt, és minden fordulóban 15 kérdés volt. Év elején feladták az első feladatot, amire bőségesen volt idő. A feladatoknál mindig volt 3-4 válaszlehetőség. A válaszok megadásához bármilyen felületet használhattunk. Volt egy feladat, ami kifejezetten nagy fejtörést okozott, de végül különböző segítségeket bevonva ezt is meg tudtam oldani. Nagyon élveztem a vetélkedőt, és ha újra lenne rá lehetőségem, gondolkodás nélkül rábólintanék.

Szívből gratulálunk Sárának!

KLÁRI ÉS CLAIRE

RIGÓ TÜNDE

Részlet a könyvből.

„Zsuzsa egy ideig hallgatott, a hirtelen csendben nehezen szólalt meg újra. Úgy érezte, cserben hagyta a lányát, mert nem értette meg, nem tudott segíteni neki.

– Nem tudom, mit mondhatnék ezek után... Szeretlek és aggódtam érted, de sosem engedtéél közel magadhoz. Az óvoda kérte, hogy mielőtt iskolába mész, vizsgálgass ki. Az orvos kezdődő skizofréniát állapított meg és gyógyszereket írt fel. Azt mondta, még kinőheted, de nagy az esély, hogy folyamatosan romlani fog a helyzet és örökre elveszítünk. Azt mondta, hogy egyszer ott maradhatsz abban a másik világban végleg. Kivizsgálták az öcsédet és minket is. Te bezárkóztál teljesen, alig beszéltél. Ha hozzád értünk összerándultál, elhúzódtál. Olyan voltál, mintha nem is ebben a világban élnél, hogy szemünk előtt vagy, mégis egyre messzebb. Amikor elhagyhattad a gyógyszereket fellelegeztem, de már semmi nem lett olyan, mint azelőtt. Nem nevetél, nem örültél semminek. Úgy néztél ránk, mintha idegenek lennénk! Többé nem bújtal hozzá apádhoz és már nem ölelhettelek át én sem, eltoltál magadtól. Egész nap rajzoltál, vagy ültél és néztél a semmibe órákon át. Apád teljesen megkeseredett, és idővel egyre inkább elfogadta, hogy valóban beteg vagy. A saját kudarcának érezte. Azért hagytuk ott a munkahelyünket és vágtunk bele a panzióba, hogy mindig itthon lehessünk és soha ne legyél egyedül. Te mégis kizártál minket az életedből. Nem vittünk vissza az orvoshoz, mert te nem akartad, akkor sem, amikor jöttök az álmaid. Sosem mondtad el, miről álmodsz, de látszott rajtad a rettegés, ha meghallottad az orvos szót.

– Az orvos tablettákat és felejtést jelentett a számomra. Inkább újra és újra átéltem azt, hogy meghalok, mint hogy egyetlen pillanatnyi jó emléket is elveszítsek! Az emlékeim vagyok én. Tényleg szerettetek engem?

– Klári! Szeretünk! Csak nem hagyod! Kizártál minket az életedből! – Zsuzsa kétségbeesetten felugrott és sírva magához szorította a lányát. – Azért mondtam, hogy nem tudom elhinni mindazt, amit meséltél, mert túlságosan fájt elhinni, hogy igaz! Hogy nem tudtalak megvédeni és nem tudtál bízni bennem...

– Tényleg szeretsz? – Kérdezte sírva Claire. – Olyan nagyon egyedül voltam! Senkiben nem tudtam megbízni! Rettegtem, hogy elveszítem az álmaim, ha beszélek... Azt hittem ti akartatok megfosztani tőlük... elvittek... Beadtátok a gyógyszereket!

– Az orvos azt mondta, hogy beteg vagy, nem tehetünk mást! Majd megérted, ha megszületik a pici.

– Lehet, hogy megértem majd. Meg akarom érteni! Anynyira szerettem volna, ha nappal is van igazi családom... amikor Maman meghalt... Csak Baby volt, aki segített... azóta nincs senkim... Még barátnőm sem volt!

– Klári! Én itt vagyok! Mindig itt voltam és vártam, hogy szóba állj velem!

– Julienről is félttem beszélni, rettegtem, hogy amíg nem vagyok nagykorú, el akartok majd választani tőle és hazahozattok erővel. Egyetlen napot sem akartam már elveszíteni. Attól is félttem, hogy visszavisztek az orvoshoz és gyámság alá helyeztetek! Sosem szabadulhattam volna... Azért akartam nagyon gyorsan megtartani az esküvőt! Biztonságban akartam lenni... Tőletek...

– Ha boldog vagy vele, miért akarnánk elválasztani tőle? Apád is csak azon aggodott, hogy kihasználták a tapasztalatlanságodat és azt, hogy beteg vagy! Félt, hogy úgy kényszerítettek bele ebbe az egészbe! Meg szeretne védeni, de soha nem tennénk semmit ellened!

– Védeni akar? Julientől?!

– Apád nem tudhatta ki ő! Nem mondtad el neki...

– Anya! Ezt... én... Vele is beszélnem kell... Elmondtad neki?

– Nem. Nem tudtam hogyan.

– Én sem tudom. Szerinted megérti? El tudná hinni, hogy igaz?

– Mutasd meg neki! Bármit elhinne, ami a legkisebb reményt is adja arra, hogy mégsem vagy beteg!

Klári hátralépett és leült. Szótlanul nézte ölébe ejtett kezét, majd bizonytalanul felemelte a tekintetét. Az anyja szemébe nézve már határozott hangon beszélt.

– De beteg vagyok. Nem vagyok skizofrén, de nem is vagyok teljesen egészséges. Bár Julienék szerint így vagyok jó, ahogy vagyok – könnyektől csillogó szemekkel, enyhe hisztérikus felhanggal nevetett fel. – Julien azt mondta, csak annyira vagyok őrült, hogy normális tudjak maradni! A festés sokat segít. A képeim pont olyan borzalmasak mint Luis festményei, de vannak, akik rengeteg pénzt fizetnek azért, hogy hazavihessék a félelmeim.

– Klári???

– Apa és Julien vigyáznak rám – folytatta zavartalanul – , valaki mindig mellettem van, ha nem ők, akkor Valentin. Sosem vagyok egyedül és szeretet vesz körül. Minden jó lesz.

– Mit jelent, hogy beteg vagy? Mit érzel? Miben nyilvánul meg?

– Nem fogok mindent elmesélni, de nem úgy viselkedem, nem úgy reagálok sok helyzetben, mint kéne. Nincs meg bennem minden érzés, ami régen volt, sokat most tanulok újra. Majd biztosan lesznek furcsa dolgaim, amiket te is észreveszel időnként, de minden jó lesz már. Boldog leszek.

– Az elmúlt években azért küzdöttünk, hogy egészséges legyél és boldog, de nem engedted közel magadhoz! Érezned kellett, hogy féltetek és aggódom érted, hogy nem akarlak a szemem elől elengedni! Megpróbáltam kitalálni mit akarsz, megadni mindent amire vágysz, ha nem is mondtad ki. Észrevettem, hogy zavar, ha a holmidhoz nyúlok, tiszteletben tartottalak. A rajzaidból is csak azt néztem meg, amiket engedted, de amit odaadtál az mind ki lett téve! Büszkéek voltunk rád!

– Luis kérdezte, miért nem irattatok művészeti iskolába?

– Nem kérted.

– Csak kérnem kellett volna!?

– Igen. Beszélned kellett volna velünk.

– Beszélni... az nekem nem ment. Amíg Vallal nem találkoztam, addig képtelen voltam beszélni bárkivel is, most pedig apával is kéne. Azt mondod, hogy szeret és nem mérges rám?

– Szeret. Mérges rád. Nem voltál őszinte és nem bíztál benne! Hozzámentél egy jóval idősebb férfihoz, akivel csak most találkoztál, és már gyereket vársz tőle. Csalódott. Hiányoztál neki, és tudja, hogy újra elmész.

– Julien figyelmeztetett, hogy gondoljam át a ti szemszögektől is. Megkérdezte, mit éreznék akkor, ha az én lányom állítana be egyszer ugyanígy egy idegennel. Ő megérti, hogy mérgesek vagyok rá. Már én is. Átmegyek Apához, amíg még fent van.

– Én már nem vagyok mérges rá. Rád sem. Lemegyek a recepcióra Andrishoz.

Claire bekopogott az ajtajukon. Már nem érezte úgy, hogy joga van csak úgy bemennie.

– Tessék! Ki az?

– Szia, Apa. – Csendesen köszönt, megállt a nyitott ajtóban.

– Te? Miért kopogsz? Itt laksz.

– Még itt lakom? Nem dobtál ki?

– Ilyesmi, hogy juthatott eszedbe?

– Ne haragudj! Tudom, hogy nem úgy viselkedtem, ahogy kellett volna! Ha meghallgatsz, elmondok mindent. Az elmúlt éveket is... mert minden onnan indult. Anyával már beszélgettem, megértettem sok mindent. Azt hittem, ti akartatok elvinni az orvoshoz, hogy ti akartátok kitörölni az emlékeim, az álmaim. Haragudtam rátok és féltem tőletek – szomorúan nézte az apja arcán megjelenő döbbenetet, fájdalmat.

– Féltél tőlünk!?

– Igen. Állandó rettegésben éltem, hogy egyetlen rossz szót szólok és visztek az orvoshoz. Azért zárkoztam be. Nem vagyok skizofrén. Bár volt egy időszak, amikor már én is majdnem elhittem, de valami egészen másról van szó. Nagyon sokáig nem értettem én sem, de a táborban választ kaptam a kérdéseimre.

– Milyen válaszokat kaphattál idegenektől?

– Csak annyit, hogy Virgil Charengeis és Julien Gillien egy Limours melletti birtokon élnek.

Hogy ők valóban élnek, nem csak a képzeletemben.

– Ezt nem értem!

– Tudom – Claire elkezdett beszélni. Akadozó szavai egyre kapkodóbbá váltak, mindent el akart mondani, minden félelmét és fájdalmát, a magányát és a reményt is, amit sosem volt képes feladni. – Hiszel nekem? Fontos, hogy elhidd, amit mondok! Sok fotó van Luisnál, és ott vannak a rajzaim, majd meglátod... Szeretnék rendbe hozni mindent, hogy igazi család legyünk! Szeretnék bízni bennetek! Benned! Szeretnék bocsánatot kérni mindenért – bizonytalanul, sírva nyújtotta a kezét az apja felé. András átölelte és magához szorította. Nagyon sok év telt el azóta, hogy utoljára megölelhette.

– Szeretlek kislányom! Bár elmondtad volna már régen!

– Elhitted volna? Semmi nem volt fent a neten róla. Apa... vagyis a régi apám letiltatott mindent. Senkit nem lehetett megtalálni, még Fran, Baby barátnője sem a valódi nevén van fent.

– Kiderítettük volna! Nem akartam elfogadni, hogy beteg vagy... nem nyugodtam volna, amíg nem találok valami támpontot.

– Csak beszélnem kellett volna?

– Igen. Hogy bírtad elviselni úgy, hogy nem beszéltél róla!? Tűz... iszonyú halál... – Kétségbeesetten ölelte a lányát. Fájt neki a tudat, hogy szenvednie kellett, és hogy évekre az önmaga választotta magányba menekült előlük. – Bárcsak tudtam volna segíteni valahogy!”

EGY MAGYAR ÉLETE HOLLANDIÁBAN

BÉRES IBOLYA

A kezdetek.

Mindig azt mondtam, hogy amíg nekem Magyarországon van munkám, addig nem megyek ki külföldre dolgozni; attól függetlenül, hogy a család egyik fele ekkor már Hollandiában élt. Végül, mikor megszűnt a munkahelyem 2010 tavaszán, meghoztam a néhez döntést és útra keltem. Tudtam, hogy magam mögött hagyok egy már felépített életet, és újra kell építenem azt, egy idegen országban, némi angol nyelvtudással.

Az újrakezdés nem volt egyszerű. Első lépésben, egy úgynevezett szofi számot kellett kérni, mert csak így lehet munkát vállalni. Mivel bejelentett lakcímmel rendelkeztem; a holland jogszabályok szerint, ha van munkahelyed, ha nincs, kötelező megkötni az alapbiztosítást. A biztosítási rendszer másként működik, ez azt jelenti, hogy ki kell választani egy biztosítási társaságot, és velük rendezni az alapbiztosítást. Havonta fizettem az alapbiztosításra, akkor még 96 eurót. Hozzáteszem, nem számít, hogy van-e munkabérből származó jövedelem vagy egyéb bevétel. Teltek a hónapok és még mindig nem találtam munkát magamnak. Ekkor feladtam egy hirdetést a Marketplatson, - ami azon az elven működik, mint nálunk a Jófogás, vagy a Vatera -, hogy

takarítást vállalom. Eleinte csak egy-két családtól kaptam visszajelzést, hogy takarítónőt keresnek, így legalább a biztosításmat tudtam fizetni. Aztán szerencsére egyre több családnál takarítottam. Volt, hogy napi két helyre mentem. Lassan elkezdett beindulni az életem.

Minden évben rendeztek egy nagyszabású fesztivált, jól fizettek, így ismeretség útján évente elmentem oda dolgozni. Hamar belecseppentem az ottani tömegközlekedésbe, mert természetesen ez is másként működik. Voltak kalandjaim ezen a téren bőven, így aztán hamar megtanultam; időbe telt, hogy megismerjem az ottani szabályokat, a rendszer működését.

Mivel holland nyelvtudással bárhol el lehet helyezkedni, így elvégeztem a holland alapfokú tanfolyamot. Ezzel a vállalatoknál is el lehet helyezkedni és néhány alapszolgálatot el lehet ezzel intézni; - és persze egyre jobban megértettem a hollandiai életet. Megfigyeltem, hogy melyek azok a területek, amiben Hollandia jobban működik, mint Magyarország.

A tömegközlekedés a 10,5 év alatt sokat változott. Eleinte olyan volt, mint Budapesten. Lehetett három órára jegyet venni és napijegyet vásárolni. A napijegy jobban megéri. Aztán lassan, fokozatosan ez a rendszer kiegészült az úgynevezett chip kártyával. (A már megszokott jegyeket továbbra is lehetett venni.) A chipkártya működése sokkal jobb, és egyszerűbb. A chipkártyát fel lehet tölteni az erre kijelölt helyeken automatákból, bankkártyával. Ez a kártya felszálláskor, egy a közlekedési eszközön elhelyezett kártyaleolvasón érvényesíthető, majd leszálláskor ismét leolvasva jelzi, hogy

a megtett út függvényében mekkora összeg került levonásra a kártyán, és mennyi maradt még felhasználásra.

Az egészségügyi rendszer működése teljesen más. Fentiekben már említettem, hogy amint megvan a három hónap bejelentett lakcím, kötelező alapbiztosítást kötni. Az alapbiztosításban csak a háziorvosi ellátás van, amire nem kell külön kezelési díjat fizetni. A biztosítás működése: fizetünk havi szinten alapbiztosítás esetén 109 eurót, ebből az állam visszafizet, amennyiben kevés jövedelem áll fenn 106 eurót, ergo 3 euróba kerül a biztosítás. Ha valaki szeretne további ellátásokra is jogosultságot szerezni, mint nőgyógyászati ellátás, fogászati ellátás, speciális ellátások, ebben az esetben minden egyes plusz ellátásért, plusz díjat számolnak fel. A szakorvosi ellátásra időpontot kell kérni. A kezelés után, mivel a biztosítás tartalmaz önrészt, így 300 euró összeg erejéig fizetni kell, ezen felüli költséget állja a biztosító. A részletes számlán látszik, hogy pontosan mi és mennyibe került. Amennyiben nincs a biztosításba a szakorvosi ellátás beépítve, akkor minden költséget állni kell. Kivétel ez alól, ha balesetből eredően szorul ellátásra, mert akkor csak a saját rizikót (300 euró) kell kifizetni. Sajnos ebben is volt tapasztalatom.

A háziorvosi ellátás úgy működik, hogy amennyiben megfázol vagy bármi panaszod van az egészségedre, felhívod az általad választott háziorvosi rendelőt. Ott az asszisztens meghallgat, eldönti, hogy szükséges-e kapcsolnia az orvost. Amennyiben nincs láz, vagy úgy találják, hogy nem szükséges orvosi ellátás, telefonon adnak utasítást.

Hogy jobban érthető legyen, megosztok egy saját esetet:

- Megfáztam és egyre rosszabbul lettem. A háziorvos javasolta, hogy szedjek paracetamolt (amit mindenre javasolnak) és pihenjek. Eltelt 1-2 hét és csak rosszabb lett, egyre gyengébb lettem. Elkezdett egyre jobban szúrni a hátam. Telefon a háziorvosnak, válasz maradjak ágyban, mert nincs láz. Már harmadik hete szenvedtem, alig kaptam levegőt, mikor mondtam a lánynomnak, hogy jelezze (bár továbbra se volt lázam) lázas vagyok. Erre kaptam időpontot, három nap múlva mehetek vizsgálatra a rendelőbe. Első vizsgálatnál, még csak meg sem mondták, hogy konkrétan mi van, felírtak gyulladásgátlót. Egy hét múlva menjek vissza ellenőrzésre. Itt megjegyzem, hogy napra pontosan ki van számolva, hogy hány szem gyógyszerre van szükség, és csak annyi darabot adnak ki a patikában. Következő vizsgálatkor, egy másik orvos közölte velem, tudja ugye, hogy tüdőgyulladása van. Majd egy hónapot tüdőgyulladással küzdöttem, csak mert nem volt lázam és nem fogadott az orvos! Itt azt is megjegyzem, hogy Hollandiában nem végeznek tüdőszűrést, mondván káros a szervezetre.

A családtámogatás szintén más, ami véleményem szerint Magyarországon sokkal jobb. Hollandiában a gyermek születése esetén a következő tendencia érvényes: A terhesség ideje alatt dolgozik a kismama, szülés előtt egy hónappal vehet ki szülési szabadságot, mint nálunk. A szülő itt választhat, hogy otthoni szülést vagy kórházi szülést szeretne. Amennyiben a kismama gondot érez a szülés előtt, gyakran úgy kell kioroszakolni, hogy fogadják a szülészeti osztályon. Szülés után, amennyiben nem volt komplikáció, 3 óra elteltével hazaküldik az anyukát és a babát. Ettől kezdve egy „kramzorgos”, (több annál, mint nálunk a védőnő), megy ki a családhoz. Feladata, hogy ellenőrizze az anyukát, a

kisbabával kapcsolatos teendőket megtanítsa. Ezeken felül tisztán kell tartania a lakást, amennyiben igénylik, be kell segítenie a főzésbe. A szülő dönti el, meddig kéri ezt a szolgáltatást, mert csak meghatározott napokra jár, azt követően a költség a családot terheli. Komplikált szülés esetén, addig maradhat az anyuka a kórházban, amíg javulás nem áll fent. Szülés után az anyuka kap három hónap fizetés nélküli szabadságot, azután ismét munkába kell állnia. Amennyiben nem megy vissza dolgozni, akkor semmilyen juttatást nem kap, és a munkáltatónak jogában áll felmondani. Ebben az esetben az édesanya nem jogosult munkanélküli ellátásra sem. A munkanélküli ellátásról később bővebben.

A három hónap lejártá után, bölcsődét kell keresni, amelyben négy éves koráig lehet. Lehetőség van arra, hogy egy felnőtt a magánháznál, mint egy pótnagy-mama, kis csoportban (5 gyerek) felügyeletét vállalja. Itt a szülőnek kell biztosítani az étkeztetést, tehát csomagol a gyerekek napi étkezéshez szendvicset, gyümölcsöt, zöldséget, meleg étel nincs, plusz biztosítja a pelenkát, popsi törlőt. A másik lehetőség, hogy erre szakosodott bölcsődék valamelyikében, amennyiben van férőhely, helyezzük el a picit. Itt biztosítanak mindent, és heti egyszer meleg ételt is. Ezen ellátásokért a szülőknek attól függően, hogy mennyi órát dolgoznak, és mennyi napot van a gyermek az intézményben, fizetési kötelezettségük van. Ez 800 eurótól felfelé több ezer euróig értendő. Amennyiben a szülők több órát dolgoznak, akkor többet fizetnek ugyan, ám az állam jobban támogatja őket.

A munkanélküli járadék megállapítása összetett. Csak részben hasonlít a magyar ellátáshoz. Hollandiában is természetesen, mint itthon, amennyiben a munkavállaló mond fel, nem jár munkanélküli ellátás. Kivételt képez ez alól, mikor a dolgozó orvosi-

lag igazolni tudja, hogy egy úgynevezett Börnout betegség áll fent nála. Ez azt jelenti, hogy az állandó monoton munkától elkedvetlenedik, állandóan fáradtnak, levertnek érzi magát, depresszióssá válik. Más a helyzet, mikor a munkáltató mond fel. /Itt azért érdemes megjegyezni, hogy a holland emberek nem ragaszkodnak egy álláshoz nyugdíjazásukig./ Mikor úgy érzik, hogy ideje munkát váltani, elkezdnek a munkaerőpiacon új állást keresni. Mikor azt érzik, hogy már mindent elértek, nincs hova fejlődniük és a munkájuk kezd monoton, egyhangú lenni, váltanak.

Visszatérve a munkanélküli segély megállapítására. Tehát, mikor megszűntette a munkáltató a szerződést, a munkanélküli központ felé be kell nyújtani a munkanélküli segély iránti kérelmet. Ott megvizsgálják, hogy mennyi időt töltött el az illető munkaviszonyban, mekkora összegű keresettel rendelkezett és mennyi idős a kérelmet beadó. Ez alapján állapítják meg, hogy mennyi ideig jár az ellátás (ez lehet három hónaptól felfelé) saját példámot tekintve, Pl.: 5 év bejelentett munkaviszonynál, napi 2,5 óra esetén, 12 hónap munkanélküli ellátás jár. Mivel az ellátás összege kevesebb, mint a létminimumhoz szükséges összeg, így azt az állam kiegészíti ennek megfelelően.

Legközelebb megosztom a tapasztalataim arról is, hogy milyen lehetőségek és árak vannak albérlet szempontjából, milyen a megélhetés ott, milyenek az emberi kapcsolatok, és mit tesznek azért, hogy az egy utcában lakók jobban megismerjék egymást.....

10 ÉV - 1000 CIKK - MIRŐL ÍRT A MOZSGÓ ÚJSÁG

2015. 07.04. *5. Mozsgói Kakasfesztivál*
Nemzetközi kakasfőző verseny

SIPOS F. TAMÁS
UNIQUE EGYÜTTES
JOSH ÉS YVETT | **CSÉZY**
PÁL DÉNES | **TAJTI BÁL**

MISINA TÁNCEGYÜTTES
ÓRIÁSI TÚZIJÁTÉK
KAKASÜTÉS
SZIGETVÁRI NÉPTÁNC KÖR

Már ötödik alkalommal rendezzük meg a kakasfesztivált. Ismét megfőzzük a kakasokat, biztatjuk a kakasütő legényeket, leányokat egyaránt, drukkolunk a Kakasok kakasa címért küzdőknek... Szórakoztató események, népzene, néptánc, koncertek, neves hazai előadók, tűzijáték, kirakodóvásár és számos meglepetés várja a látogatókat. **Kedves MOZSGÓIAK és nem mozsgóiak!** Töltsünk el egy kellemes napot együtt, vegyünk részt a programokban és a szervezésben egyaránt! *Keressük a legszebb kakasokat. Kérjük, hogy akinek van vörös, fehér vagy tarka, szép tarajú, fényes tollú, érces vagy rekedt hangú kakasa, hozza el, hogy kiálthassuk.* Minden kakas gazdája ajándécsomagot kap. *Továbbá keressük azt a mozsgói szakácsot, aki főz egy igazi hamisíthatatlan baranyai kakaspörköltet kóstoltatás céljából.*

Fogjunk össze, tegyünk ki magunkért mert kell egy csapat!

5. Mozsgói Kakasfesztivál
2015. 07.04. Nemzetközi kakasfőző verseny

VÁRJUK CSALÁDOK, BARÁTI TÁRSASÁGOK JELENTKEZÉSÉT A KAKASFESZTIVÁL KERETÉN BELÜL MEGRENDEZÉSRE KERÜLŐ KAKASPÖRKÖLTFŐZŐ-VERSENYRE!

Jelentkezni lehet 2015. június 19. péntekig a jelentkezési lap kitöltésével.
(letölthető az alábbi linkről: www.mozsgo.hu/jelentkezés)
A jelentkezési lapot kitöltve kérjük elküldeni a mozsgokonyvtar02@gmail.com e-mail címre
2015.06.19. péntek 12.00-ig vagy személyesen leadható a könyvtárban!

NEVEZÉSI DÍJ: 2000.- FT

MINDEN CSAPATNAK AJÁNDÉKKAL KEDVESKEDÜNK!
A főzőversenyre biztosítunk 1db konyhakész kakast, sörpad garnitúrát.
A kakas a nevezési díj ellenében vehető át a helyszínen.
A megfőzött ételekből kóstolót kell biztosítani a zsűri részére.

Információ: munkaidőben +36/30 865 3404
<http://www.mozsgo.hu/kakasfesztival>

KERESZTREJTVÉNY

KÉSZÍTETTE: KÁNTOR ÉVA

Áprilisban megjelent gyerekrejtvény megfejtése: Tapsi füles ügyes nyúl volt, kosarában tojást hozott hímeset és sok csokitat gyereknek, locsolóknak. A helyes megfejtést 5-en küldték be, közülük sorsoltunk. Könyvet nyert Győri Anna. Felnőtt rejtvény megfejtése: A húsvéti tojásokhoz senki se lehet túl öreg. A helyes megfejtést 16-an küldték be, közülük sorsoltunk. Könyvet nyertek: Pálffy Jánosné, Tollár Istvánné, Ignéczi Csaba.

MÁJUSI REJTVÉNY

Az ábrához nem adunk hagyományos meghatározásokat, viszont mindegyik négyzetbe talál egy számot. Azonos szám mindig azonos betűt helyettesít. A rövid és a hosszú magánhangzók között minden esetben különbséget tettünk. Az ábra kitöltése után a megfelelő betűket írja be a rejtvény alá. A megfejtéseket továbbra is a mozsgokonyvtar02@gmail.com e-mail címre várjuk. Beküldési határidő május 31.

1	2	3	4	1	5	6	1	7	10	19	15	3	15	17
4	8	15	11	18	13	20	7	2	11	2	7	1	15	1
11	3	19	21	11	10	7	15	8	15	9	2	7	8	12
3	15	10	8	15	11	13	8	4	8	1	4	15	4	19
14	16	7	15	8	12	14	12		16	11	2	25	19	24
6	9	18	22	10	13	10	17	7	15	7	15	19	23	4
7	4	11	3	4	1	7	15	9	8	2	24		15	11
4	11	17	15		15	7	12	23	10	11	18	25	9	4
5	8	15	8	22	11	3	7	4	8	21		10	15	1
12	15	9	3	12	15	10	6	25	4	1	21	23	16	12
1	17	2	15	8	17	11		7	6	23	12	2	10	17
10	1	19	16	24	26	18	5	15	1	2	16	8	19	15
11	7	4	17	20	10	23	2	8	19	12	7	4	11	8
2	6	8	7	11	6	24	15	13	6	8	12	16	4	25
7	15	17	15	8	12	1	12	7	15	5	15	24	12	19

1 23
2 24
3 - V 25
4 - E 26
5
6
7
8 - L
9
10
11
12
13
14
15 - A
16
17 - N
18
19 - S
20
21
22

15 17 26 15 1 21 8 4 16 11 15 25 26 2 25 22 4 17 17 15 23 6 25

15 17 26 15 1 21 8 4 16 24 12 17 16 4 17 2 8 26 15 17 19 23 6 9

5 12 19 23 4 17 24 10 12 25 1 4 15 16 2 16 15 19 23 Í 3 24 4 8 4 25 6 1

4 5 5 4 23 5 12 16 16 4 8 15 24 2 19 2 8 26 2 16 4 8 6 25

174 ÉV UTÁN MEGSZÚNT A TÁVIRAT

Markó Réka

A távirat meghatározását tekintve egy rövid szöveges üzenet, amit a posta továbbít a címzettnek. A szöveges változat után megjelent az úgynevezett dístávirat is, ami már képet és rajtot is tartalmazott.

Az első táviratot, 174 évvel ezelőtt 1847-ben Bécs és Pozsony között továbbították. Hivatalos ügyekben kezdték a terjesztését, majd kis idő elteltével a magánforgalom előtt is megnyílt a lehetőség az üzenet küldésének eme formájára. A szöveges üzenet mellett a dístáviratot is sokan használták gyermek születése, tanulmányok befejezése, esküvő, név- és születésnap ki- szöntő vagy részvét nyilvánítás alkalmával. Nagy jelentőséggel bírt az emberek számára, sokan használták; majd a telefonhálózat kiépítésével és az internet fejlődésével a táviratküldés folyamatosan lecsökkent.

2021. április 30. napjától a távirati szolgáltatás megszűnik. Európa országaiban, köztük Ausztriában, Csehországban, Németországban, Hollandiában, Franciaországban és Szlovéniában is megszűnt már ez a szolgáltatás.

<https://www.telekom.hu/rolunk/szolgaltatasok/aszf/tavirat>

LABDARÚGÁS

AUTÓCITY VOLKSWAGEN MEGYEI II. OSZTÁLY FFI FELNŐTT 2020/21

19. forduló 2021.04.14. szombat 17.00 Mozsgó BFC - K. Ócsárd SE 2 - 1
Góllövők: Storcz Dániel, Pálfi Árpád Zsolt
22. forduló 2021.04.18. vasárnap 16.00 Nagykozár KSE - Mozsgó BFC 9 - 0
23. forduló -
24. forduló 2021.05.02. vasárnap 17.00 Diana SE - Mozsgó BFC 5 - 1
Góllövő: Zubor Kristóf László
25. forduló 2021.05.09. vasárnap 17.00 Mozsgó BFC - Palotabozsok SE
26. forduló 2021.05.16. vasárnap 17.00 Töttös SE - Mozsgó BFC
27. forduló 2021.05.23. vasárnap 17.30 Pellérd SE 1951 - Mozsgó BFC
28. forduló 2021.05.19. szerda 17.30 Himesháza KSE - Mozsgó BFC
29. forduló 2021.06.06. vasárnap 17.30 Magyarbólyi LE - Mozsgó BFC
30. forduló 2021.05.29. szombat 17.30 Mozsgó BFC - Közműépker Lánycsók SE

IMPRESSZUM - Mozsgó Község Önkormányzatának Információs lapja - Megjelenik havonta ingyenesen

A lap alapítója: Mozsgó Község Önkormányzata Mozsgó, Batthyány u. 15. • Felelős kiadó: Kovács Zsolt Vilmos polgármester
Kiadó és szerkesztőség: Községi Könyvtár Mozsgó, Batthyány u. 13. • Felelős szerkesztő: Puskásné Horváth Éva
Szerkesztő: Bege Amália, Horváth Bernadette, Kántor Éva • Kiadványterv: Neiczer-Győri Zsuzsi
Telefon: +36(73)344 060, +36(30) 329 0590 • E-mail: mozsgokonyvtar@gmail.com
ISSN 2062 3577 (nyomtatott) ISSN 2062 7254 (online)